

Paraziti domnělí a skuteční

V poslední době se často na stránkách pana doktora objevuje téma parazitárních onemocnění. Dovolím si z pohledu svých osobních zkušeností a znalostí napsat pár postřehů.

Zcela jistě tuto věc nelze ani bagatelizovat, ale ani přehánět ve smyslu že jsme všichni do jednoho promořeni non plus ultra.....

Jako člověk, který se léta pohyboval v blízkosti zvířat domácích i exotických, prošel veterinární praxí a procestoval spoustu zemí, kde byla i nižší hygienická úroveň (kolikrát jsem se vrátila z cest se střevními potížemi) jsem měla také dost velké šance, že nějakého parazita v sobě nosím. Ani bych se nedivila.

Velcí parazité se zcela jistě dovedou projevit tak, že na ně přijde i klasická medicína. Ale také ne vždy. Příkladem je třeba případ jedné slovenské zpěvačky, která zemřela na echinokokózu, když předtím prodělala chemoterapie s tím, že má plicní rakovinu. Hlavním zdrojem těchto problémů jsou tepelně neopracované potraviny (především maso) a voda. Na veterině jsem sama našla pod mikroskopem ve vzorku masa divočáků svalovce, a určitě ten nález nebyl tak výjimečný, že by čekal zrovna na absolventku třetího ročníku veterinární praxe. Když jsem tehdy zavolala na doktora, že se mi tam něco nezdá a vypadá to jako Trichinella, lékař přišel pomalu k mikroskopu s výrazem ve tváři "no z ase jedna horlivá studentka". Za dvě vteřiny už se laboratoř ozývalo nepublikovatelné klení a doktor utíkal k telefonu. Po chvíli přišel viditelně uklidněn a povídá "no chvála bohu, ještě to nesežrali"....

Na porážce hospodářských zvířat se dělají řezy do velmi krvené svaloviny - tj. přesně určená místa. Pokud je parazit jinde, tak prostě unikne a dostane se ke spotřebiteli. To se stalo i u nás doma, kdysi maminka koupila hovězí zadní a našla v něm několik tasemnicových uhrů.

Další možností jsou parazité přenosní z domácích mazlíčků, někteří opravdu mohou přežít v organismu delší dobu, aniž by byli nějak zachyceni.

Vzpomínám i na svého bývalého tchána. Žil na vesnici v malé chaloupce, na dvorku pes, v kotcích pár králíků. Jednou jsem viděla vnitřnosti jednoho z nich po zabití a z hlediska odborného zájmu - játra a omentum doslova poseté malými boubelými tasemnicemi hráškové. *Taenia pisiformis* - jak pěkné jméno. Od té doby jsem varovala všechny, kdo si myslel, že domácí králíčí maso je to nejlepší třeba pro děti. Záleží na tom, kdo a jak je chová.....

Postupem let jsem samozřejmě s ohledem na své pestré zdravotní potíže upozornila lékaře i na možnost parazitů různého druhu. Je pravda, že jsou k této problematice dost skeptičtí, ale podstoupila jsem tolik různých diagnostických metod (od vyšetření krve, moče, ultrazvuky, endoskopie, rentgeny, biopsie, EEG, CT), mnohé opakovaně a z různých důvodů, ne cíleně na parazity, že pokud bych měla něco většího, myslím že by se našel. Stolicí jsem si dala vyšetřit opakovaně na parazity (ale tam je šance záchytu opravdu malá, pokud už nejste hodně promořeni).

K parazitózám se obvykle pojí i další příznaky - zvýšené teploty, kašel, únava, anémie, různé bulky po těle, cysty, a mnohé další, které ale mohou být od zcela jiných nemocí.

Poté, co jsem zjistila, že existuje i nějaká alternativní medicína, podstoupila jsem dvě nezávislá vyšetření na přístrojích typu Salvia a Oberon. Přivedl mne k tomu mimo jiné telefonát s jistou nejmenovanou paní lékařkou, která na parazitech postavila svůj byznys. Není to pěkné slovo, ale je to tak... A na základě pouhého telefonátu mi vyjmenovala asi 4 druhy parazitů, které v sobě určitě nosím. Musím říct, že tehdy jsem se opravdu vylekala.

Zmíněné vyšetření bylo bez nálezu, teda kromě běžných breberek, které máme bez rozdílu všichni. Vsadím boty, že kdybych jela za ní, našla mi ty parazity a zároveň prodala léky.

V zájmu objektivity nutno dodat, že opravdu existují zdokumentované případy lidí nemocných parazitózami, kteří byli omylem klasické medicíny léčeni na zcela jiné nemoci či nebyli vůbec diagnostikováni. Takové případy uvádí např. ruská lékařka Jelisejevová.

Za vším co jsem napsala stojí jen moje osobní zkušenost, opravdu nechci nikoho odrazovat od rozumného zhodnocení vlastní situace a podstoupení vyšetření jak u lékařů, tak i alternativně. Zvláště pokud ten člověk třeba navštívil exotické země, nebo je ve styku se zvířaty apod. A teprve na základě nálezu nasadit příslušná antiparazitika, protože i tyto léky jako každé jsou na druhou stranu velkou zátěží pro játra a další orgány.

Touto úvahou nechci říct že paraziti neexistují,ale není třeba ani podléhat panice a kromě plošného očkování proti chřipce se také vrhat do plošného užívání antiparazitik....

S láskou ke všemu živému

Pavla Holubová